

Nr 164.

Av herr **Wagnsson m. fl.**, om tilläggs pension åt folkhögskolföreståndaren *G. R. Beronius änka*.

Föreståndaren för Ölands folkhögskola Gustaf Rudolf Beronius, född år 1868, avled den 23 december 1930. Beronius hade tidigare tillhört Dövstumläraernas pensionskassa men begagnade icke sin rätt att från och med den 1 januari 1908 vinna inträde i Folkskolläraernas änke- och pupillkassa, som från och med den 1 januari 1920 indrogs i Statens pensionsanstalt. Först från och med sistnämnda dag förenades hans befattning med rätt till familjepension och änkans pension har därför beräknats med hänsyn endast till hans tjänstetid efter denna dag. Fru Signe Beronius har sedan sin makes död åtnjutit avkortad familjepension, uppgående till ett belopp av 680 kronor för år jämte stadgad förhöjning för makarnas tvenne barn, av vilka den äldsta, en dotter, numera uppnått myndig ålder. Dottern kan icke bidra till moderns och broderns uppehälle. Fru Signe Beronius lider av försvagad hälsa och saknar egna tillgångar. Hon är sålunda för sitt uppehälle helt beroende av sin pension.

I ansökan till Statens pensionsanstalt har Signe Beronius hemställt om höjning av pensionen. Denna ansökan har avslagits. Därefter har hon i underdånig ansökan den 30 mars 1936 framställt samma hemställan. Kungl. Skolöverstyrelsen har i infordrat yttrande den 14 april 1936 bl. a. anfört:

»Med hänsyn dels till rektor Beronius långa tjänstetid och betydelsefulla insatser inom folkbildningsarbetet, dels till föreliggande ömmande omständigheter finner överstyrelsen ansökningen synnerligen behjärtansvärd. Då med nu gällande bestämmelser en dylik minskning av familjepensionen icke mera synes kunna komma i fråga och ansökningar av samma art som den nu föreliggande därför icke torde vara att för framtiden förvänta, torde bifall till ansökningen ur prejudicerings synpunkt icke behöva medföra betänkligheter. Överstyrelsen vill i detta sammanhang även fästa uppmärksamheten vid, att folkhögskolornas lärare i fråga om familjepension intaga en icke oväsenligt ogynnsammare ställning än övriga närmast jämförbara lärarkategorier. Överstyrelsen tänker härvid förnämligast därpå, att de efterlevande till en lärare vid i § 89 av Reglementet för Statens pensionsanstalt omförmälda läroanstalter erhålla full familjepension, även om tjänst innehavaren avlider utan att ha intjänat så många tjänstår, att de tillsammans med de år, som återstå till pensionsåldern, uppgå till det antal, som erfordras för full pension. Enligt överstyrelsens förmenande tala sålunda starka skäl för nådigt bifall till framställningen.

Beträffande beloppet av den tilläggs pension, som kan ifrågakomma, anser

överstyrelsen sig icke böra avge något förslag, då överstyrelsen förutsätter, att Statens pensionsanstalt blir satt i tillfälle att yttra sig i ärendet.

Med stöd av det anförda får överstyrelsen i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t ville vidtaga åtgärder i syfte att tillförsäkra rektorsänkan Signe Beronius tilläggs pension med skäligt belopp.»

Statskontoret har den 2 mars 1937 rörande samma ärende bl. a. anfört:

»Enligt statskontorets mening giver ordalydelsen av det av statens pensionsanstalt åberopade författningsrummet, § 34 mom. 1 b) i gällande reglemente för anstalten, knappast stöd för en sådan tolkning, som kommit till uttryck i anstaltens ifrågavarande beslut. Såvitt statskontoret kunnat finna, förekommer icke heller i övrigt i nämnda reglemente någon bestämmelse av innehåll att böra föranleda avkortning av familjepension i fall som det förevarande.»

Då det synes ovisst, om ärendet blir föremål för proposition till innevarande riksdag och då skälighetshänsyn uppenbart tala för att oavkortad familjepension utgår få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till änkefru Signe Amalia Helena Beronius, född Höglund, måtte utgå en årlig tilläggs pension av 620 kronor.

Stockholm den 23 januari 1939.

Ruben Wagnsson.

C. P. V. Gränebo.

Axel Mannerskantz.

Karl Magnusson
i Kalmar.

Arthur Heiding.